

③④ GÉRARD DE NERVAL (1808-1855)
LE POINT NOIR

Quiconque a regardé le soleil fixement
Croit voir devant ses yeux voler obstinément
Autour de lui, dans l'air, une tache livide.

Ainisi, tout jeune encore et plus audacieux,
Sur la gloire un instant j'osai fixer les yeux:
Un point noir est resté dans mon regard avide.

Depuis, mêlée à tout comme un signe de deuil,
Partout, sur quelque endroit que s'arrête mon oeil,
Je la vois se poser aussi, la tache noire ! –

Quoi, toujours ? Entre moi sans cesse et le bonheur !
Oh! c'est que l'aigle seul – malheur à nous, malheur !
Contemple impunément le Soleil et la Gloire.

(odelettes)

* * *

③④ மெரார் த நெர்வால் (1808 - 1855)
கறுப்புப் புள்ளி

கதிரவனையே ஒருவர் உற்று நோக்கிக்கொண்டேயிருந்தால்,
அவர்கண் எதிரே, காற்று வெளியினிலும்
திரும்பும் திசையெங்கிலும் ஏதோ ஒரு வெள்ளைப் புள்ளி
தொடர்ந்து வட்டமிட்டுக்கொண்டிருப்பது போல் தோன்றும்.

அதேபோல இளமைப் பருவத்தில் மிகுந்த துணிச்சலுடன்
என் பார்வையைச் சற்றே புகழின்மேல் படியவிட்டேன்
கறுப்புப்புள்ளியொன்று என் ஆவல்மிகு பார்வையில் நிலைத்து
விட்டது.

அப்போதிருந்து என்பார்வை படிகின்ற எந்தவொரு இடத்திலும்
அந்தக் கறுப்புப்புள்ளியும் உடன்வந்து அமர்ந்து விடுகிறது
அனைத்திலும் கலந்துவிட்ட துக்கத்தின் அடையாளமாய்

எப்போதுமா? ஆம் எனக்கும் இன்பத்துக்கும் குறுக்கே தவறாமல்!
ஓ மனிதர்களாகிய நமக்கு இது, ஐயகோ துயரச் செய்தி
காரணம் கழுகு, ஆம் கழுகு மட்டும்தான்
ஆதவனையும், புகழையும் தனக்கு ஏதும்
பாதிப்பின்றிப் பார்த்து ரசிக்கவல்லது.

* * *

Gérard de Nerval
1857.